

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 68. Archiepiscopus ad renuntiandum Abbatiae compulsus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

Sæc. XVII.
A. C. 1625.

§. LXVIII.

Archiepiscopus ad renuntiandum Abbatice compulsus.

Massen. l. c. Aderat eo tempore Philippo Electori præfens Nuntius Apostolicus Petrus Aloysius Carafa, qui eidem, ut jam suo in Abbatiam cederet, author extitit, ne Cæsaris, Hispanique Regis pressus odiis, Gallorum arma contra hos sub defensionis obtentu concitaret. Igitur Philippus, ne ejus subditi violentia militari, totque calamitatibus ultro citroque datis diutius premerentur, Nuntii monitis morem gessit, atque exeunte hoc anno ad Witliacam civitatem suam profectus, die decima Novembris Commendatoris officium in Romani Pontificis manus, potestatemque resignavit, datis hanc in rem publicis hisce literis: „Nos . . . cum orta „super controversia, intuitu Abbatie „S. Maximini prope civitatem Trevirensis, nos eam virtute Pontificii Diplomatis sub onere pensionum eo contentarum, titulo commendæ ad nos spectare contendissemus, atque ex adverso Electus, ceterique Religiosi ejusdem Monasterii hoc nomine apud suam Sanctitatem, Majestatem Cæsaream, præcipue vero apud Serenissimi

„Serenissimam Infantem Hispaniarum Sæc. XVII.
 „Isabellam, cui nomine Regiæ Maje- A. C. 1625.
 „statis Catholicæ, & Ducatus Luxenbur-
 „gensis, protectio memoratæ Abbatix
 „incumbit, conquesti fuissent: conten-
 „dentes, eam cum pensionibus gravari,
 „aut commendæ titulo concedi non po-
 „tuisse, citra præjudicium privilegio-
 „rum sacri Romani Imperii, dictæque
 „Abbatix. Nos Philippus Christopho-
 „rus Archiepiscopus antedictus desi-
 „derio præfatorum Principum morem
 „gerere, & studio pacis difficultatibus
 „nos explicare cupientes, studuimus
 „memorato diplomati, omnique juri,
 „ac titulo commendæ, quod virtute e-
 „jusdem super memorata Abbatia, no-
 „bis competeat, aut competere pote-
 „rat, renuntiare, prout bona fide, &
 „meliori modo, formaque, qua id fieri
 „potest, omnino renuntiamus, tenore
 „præsentium consentientes, ut in vim
 „Procuratorii, quod eo nomine expe-
 „diri curavimus, eadem commenda,
 „observatis Solemnibus, in manus suæ
 „Sanctitatis resignetur, hoc fine, ut
 „præfatum Monasterium eo loci, sta-
 „tusque reponatur, quo erat ante im-
 „pretationem diplomatis ejusdem, ir-
 „ritis, quæ in contrarium acta sunt,
 „signanterque processu executorio, pro
 „adimplerione prædictorum omnium,
 „Nos

Hist. Eccles. Tom. LVIII.

○

„Nos

Sæc. XVII. „Nos proprio nomine, & manuali sub-
 A. C. 1625. „scriptione, Sigillique nostri impressio-
 „ne in verbo principis obligantes.

Verum Maximiniani Cænobitæ, cum Electoris resignationi minus fide-
 rent, ad Ferdinandum Cæsarem sup-
 plices, impetrarunt, ut rescissa senten-
 tia, quam Mathias Imperator olim an-
 no hujus sæculi decimo tertio contra
 Abbatem pro Electore pronuntiaverat
 novo diplomate Abbatia Imperii liber-
 tate donaretur, & Regalia Abbati con-
 cederentur. Electore autem ad Ca-
 meram Spirensis provocante, Cæsar
 Regalia jura Agritio Abbati confirma-
 vit: quo comperto Pontifex per eun-
 dem Carasam Nuntium suum sese hinc
 Cæsaris indulto opposuit, eoquod in
*Ecclesiastica dignitate constitutis Cæsar jura
 Regalia permittere non soleat, nisi prius
 eos Papa confirmasset, cum autem in-
 ter Moguntinus Archipræsul & Electorem
 Cæsaris partes tueretur, declarans
 quod Cæsar fecisset, quod ex more &
 consuetudine Imperii fieri solet, qua Ec-
 clesiasticis Prælatibus electis etiam ante Con-
 firmationem ab Ultramontanis in urbe ob-
 tentam (ne suspensa Confirmatione iustitia
 negligatur) non regalia quidem ipsa, sed
 regalia administrandi indultum, ad deter-
 minatum tempus, in favorem iustitiae con-
 ceditur, hinc facta hac declaratione*
 Cæsar

Sæc. XVII.
A. C. 1625.

Cæsarisque favore tutus Abbas, integram redituum possessionem sibi vendicabat. Verum quinto post anno Cænobitæ a Spirensi Judicio tanquam Archiepiscopo subjecti parere, atque ab implorando exterorum Principum patrocinio desistere jussi fuere: Hac igitur sententia fretus Archipræsul, Religiosos sub arbitrium obsequiumque suum adigere intentus, eos expellere statuit, qui tamen Electore ab Hispanis capto reversi sunt, quamvis postea anno Christi millesimo quadragesimo sexto idem Philippus Archiepiscopus ex captivitate redux illos, qui eidem tanquam Commendatori subjectionis juramentum exsolvere recusabant, armata militum manu e choro abstractos, cellis inclusos, mutuoque congressu prohibitos inedia ad obsequendum impellere conatus est, aqua tantum & pane, eoque sat parce subministrato: Demum vero omnibus, cum constantes suo juri inhaerent, e monasterio & Ecclesia eliminatis, totaque Diæcesi exulare jussis, alios Religiosos e Prumia evocatos substituit.

§. LXIX.

Parisiæ Facultatis Theologicæ censura adversus Joannis Kuntvathi librum.

O 2

Edi-